

Subjekt a „obklopující“

Samo slovo (název, pojmenování) „subjekt“ naznačuje směr „pod“; naproti tomu Jaspers dal přednost starému řeckému *períchein* a mluví o „umgreifen“ resp. o „Umgreifendes“. Je to docela vážná otázka, co považovat za vhodnější (když už je třeba volit aspoň trochu zaběhaný termín – i když ono „obklopující“ moc zaběhané zatím není). Mám za to, že subjekt je třeba považovat za výtvar (ustavení) jsoucna-události, takže „to objímající“ musí být události vlastní ještě dříve, ještě základněji než její subjektivnost. Ovšem na druhé straně událost, která si svůj subjekt už ustavila, nezbytně potřebuje, aby se tento její subjekt podílel na její integritě (a na jejím zachování a udržování). A podílet se na integritě zřetelně poukazuje na onu celostnost, k níž „obklopování“ či „objímání“ neodlučně náleží.

(Písek, 150304-1.)